

2.3 Vnímání politiky

Častým hostem u nás bývala Dr. **Marie Nigrínová**. Věděl jsem, že chodí do práce, protože její manžel (prof. **Karel Nigrín**, pozdější předseda K231, vzniklého v r. 1968) byl ve vězení v Leopoldově, a to proto, že to byl velmi *dobrý* poctivý člověk, který nejednal v souladu s požadavky vládnoucích *zlých* komunistů. Nigrínovi měli dvě dospělé dcery (šlo o dcery prof. Nigrína z prvního manželství, zřejmě za války ovdověl) a syna Honzu, nar. 1946, který často býval u nás, když jeho maminka musela do práce (a třeba z nějakých důvodů namohl do školky).

Tak jsem si už v hodně útlém věku vytvořil výrazně negativní vztah ke komunismu a komunistům. Ti v té době bývali k rozeznání, neboť nosívali stranický odznak.

Během prvních let školní docházky jsem se dověděl i o dalších politických věznicích, především o bývalém strašnickém kurátorovi a prvorepublikovém agrárním poslanci **Ing. Vítězslavu Holanovi**. Nigrínovi i Holanovi bydlili velmi blízko nás, v ulici K Červenému dvoru. O Holanovic vile se zmíním ještě na jiném místě této kapitoly.

Nebylo nic neobvyklého, že kluci koukali po děvčatech. A mně se ve 3. třídě líbila **Líba Dolejšková**. Dokonce jsem ji doprovázel ze školy, třeba přes školku, kam s maminkou chodila pro mladší sestru. Jenže pak jsem se dověděl, že oba její rodiče jsou komunisté, dokonce jsem získal představu, že její táta je nějaký významný komunista. A můj vztah k Líbě se úplně obrátil. Byla předsedkyní třídy a já jsem se úspěšně postaral o její "svržení" z této funkce. O přestávkách v době nepřítomnosti učitelky ve třídě patřilo k funkci předsedy zapisovat na tabuli ty, kdo zlobí. Já jsem vznesl paní učitelce stížnost, že Líba "nadržuje holkám" (ne že bych tím byl nějak postižen, byl to z mé strany akt "politické nevraživosti"). Spolužáci mě neshodili a předsedou se stal, nemýlím-li se, **Pavel Jenčovský**. Nevím, zda jsem tehdy věděl, že jeho otec je také komunista (byl podplukovník, po r.1968 měl kádrové problémy), ale

Pavel sám chodil do nedělní školy (a jeho matka komunistka nikdy nebyla, její matka paní **Haasová**, Pavlova babička, bývala nejstarší členkou strašnického sboru).

Zkrátka, už na prvním stupni jsem věděl, že v naší zemi vládnu jacísi zlí a podivní lidé – komunisté, před nimiž je třeba se mít na pozoru. Avšak současně mi bylo jasné, že ne všichni komunisté jsou veskrze zlí, že třeba náš hodný pan ředitel **Josef Petroušek** je komunistou proto, aby mohl být ředitelem, a to ředitelem hodným a vstřícným.

Naposledy upraveno 14.7.2020